

[Boligministeren]

jeg kun den bemærkning til hr. Kaj Poulsen, der kritiserede regeringen for ikke at have flertallet på plads, inden man gik i salen, at statsministeren sagde ved regeringens tiltrædelse, at arbejdet her i folketinget skal ske i folketingssalen.

Kaj Poulsen (S):

Hr. Fogh Rasmussen var inde på spørgsmålet om logik i afstemningen i går, og hr. Fogh Rasmussen fortalte, hvordan man normalt stemmer i denne sal. Nu har jeg svært ved at genkende den måde, hr. Fogh Rasmussen fremstillede det på, men én ting er jeg sikker på, og det er, at vi, før denne regering kom til, normalt har haft det sådan, at regeringen har haft sit parlamentariske flertal i orden, når den er gået i salen til anden behandling.

Det, denne regering regner med, og det, de borgerlige partier regner med, er, at vi vil tilrettelægge lovgivningen efter aftale med fremskridtspartiets gruppeformand og regeringen, således at fremskridtspartiets gruppeformand kan gå til sin gruppe og sige: så, nu er der kun besparelser igen; de var ikke så store, som vi gerne ville have det, men nu må vi tage det, der er igen.

Vi er ikke suppleanter for fremskridtspartiet. Regeringen må sørge for at have sit parlamentariske grundlag i orden, herunder fremskridtspartiet, ikke kun et enkelt medlem af fremskridtspartiet. Det er det, der ligger i det. Det er det, der har været det normale i denne sal.

Hr. Stubbkjær Pedersen taler om, at det er ufatteligt, som der skiftes standpunkt. Og det skulle komme fra et medlem af centrumdemokraterne! Jeg synes, det er ufatteligt, at man taler om at skifte standpunkt. Hvis hr. Stubbkjær Pedersen ikke opdagede det i går, så opdager han det formentlig, når socialdemokratiet igen stiller sine ændringsforslag til dette forslag om, at kvoten ikke skal være 9.000 boliger, men 12.000 boliger om året.

Hr. Stubbkjær Pedersen behøver såmænd ikke at være så bange for, hvilke standpunkter socialdemokratiet vil have i denne sag. Vi stemmer sådan, som vi tror det er bedst for den boligforsyning til befolkningen, vi skal have i orden. Vi kan ikke gøre for, at vi desværre kommer til at skuffe centrumdemokraterne, som jo kun er vant til, at det er

dem selv, der skifter standpunkt, og som bliver chokeret, hvis de synes, at andre gør det; men det er altså ikke sket i denne sag.

Så vil jeg godt med rolig stemmeføring sige til hr. Dræbye, at det var ingen fejltagelse, som vi stemte i går. Det, hr. Dræbye forlanger, er, at socialdemokratiet skal stemme for et elendigt forlig, hvor man for 400 boliger skal spare 220 mill. kr. uden at have nogen indflydelse på lovgivningen. Sådan leger man ikke i folketinget, og sådan har man aldrig leget i folketinget. Hvorfor skulle socialdemokratiet så gøre det i denne sag?

Vi stiller de ændringsforslag, vi stillede til lovforslag nr. L 190, og så vil vi selvfølgelig opdage, om fremskridtspartiet mener det samme i dag, som det mente i går.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at hr. Kaj Poulsen ikke er meget for at tale boligpolitik i dag. Det har måske sin årsag i, at rollerne er byttet lidt om i forhold til de toner, der normalt lyder fra hr. Kaj Poulsen. Nu er det regeringspartierne, der stemmer sådan, at det går ud på at forøge kvoten, og hr. Kaj Poulsen og socialdemokratiet, der stemmer sådan, at det går ud på at nedsætte kvoten.

Jeg forstår, at det, hr. Kaj Poulsen i højere grad interesserer sig for, er de storpolitiske aspekter i denne sag. Det, hr. Kaj Poulsen vil belære regeringspartierne om, er, at før denne regering trådte til, havde regeringen – jeg forstår, at det er den socialdemokratiske regering – altid sit parlamentariske flertal i orden, når den gik i salen. Det må regeringspartierne se at lære.

Men hr. Kaj Poulsen behøver ikke at være så forundret, for en af de første erklæringer, denne regering sendte ud, var, at nu skulle folkestyret bringes til at fungere og tingene foregå i folketingssalen. Det har vi jo set demonstreret, og det er det, der forvirrer socialdemokratiet. Anden forklaring kan man næsten ikke give på den besynderlige stemmeafgivelse, der fandt sted i går, nemlig at socialdemokratiet endnu ikke helt har indstillet sig på den rolle, det er at være oppositionsparti i en situation, hvor partiernes stemmeafgivelse bliver bedømt på indholdet, mens det foregår i salen.

Stubbkjær Pedersen (CD):